

Båltale på Garhøj

af Viceborgmester Lars Abel (C),

Sankt Hans aften torsdag den 23. juni 2016

Med et halvt års mellemrum fejrer vi i Danmark de to dage i året, hvor vi især er opmærksomme på vejrudsigten. I hele december bringer konkurrerende meteorologer først spådomme, så mere og mere præcise prognoser: "Får vi mon hvid jul i år?". Ifølge DMI er det kun sket 9 gange siden år 1900 – selvom jeg ikke helt tror på, at de har styr på fakta – for da jeg var dreng var det altid hvid jul!

Og her i juni er det så Sankt Hans vejret, der er i fokus. Jeg er her i eftermiddag fløjet hjem fra Sønderjylland, og jeg kan kun sige, at jeg er glad for at komme hjem til Gladsaxe. For det Sankt Hans vejr de har i Vestdanmark kan jeg ikke anbefale. Og til de her i forsamlingen, der skulle have planer senere på aftenen, så kan jeg kun advare imod, at efter hvad jeg kunne se fra flyet, er vejret absolut ikke beregnet til hverken kosteflyvning eller "Quidditch" [kviditch] (for de enkelte der ikke skulle kende Harry Potter kan jeg oplyse, at Quidditch er hekse og troldomsverdenens svar på fodbold og foregår med fire bolde i forskellig størrelse og flyvende på koste!).

Her i Danmark ved vi, at man har fejret Sankt Hans – det fordanskede navn for Johannes Døbereren - og før da den hedenske midsommerfest i næsten al den tid, der har boet mennesker i landet. Vi skal da heller ikke så langt tilbage i tiden før det var opfattelsen, at midsommernatten var fyldt med magiske naturkræfter – både onde og gode. Alle urter og kilder var særligt hellige, og det var tradition at opsøge hellige kilder eller plukke helende urter på denne aften. Til sankthans var mange hellige kilders magiske helbredelseskraft stærkest, og folk valfartede til dem i kildetiden, som startede ved Sankt Hans og sluttede på Frue Dag, 2. juli.

Her på Garhøjen er denne fortid særlig tæt på. Når vi om et øjeblik synger linjen "*vil vi bålet på fædrenes gravhøje tænde*" er det jo præcis det, vi gør. Garhøj er således

oprindeligt en rundhøj og et begravelsessted fra bronzealderen (1700 til 500 f.Kr.), som i 1920'erne blev omdannet til et mødested i forbindelse med borgernes aktiviteter. De samvirkende Grundejerforeninger begyndte allerede dengang at arrangere Sankt Hans og sommerfester og talerstolen her i kampesten blev indbygget i højen. Mange vil måske sige i dag, at det ikke var rimeligt, at ændre et oldtidsminde på den måde. Men verden så anderledes ud den gang i begyndelsen af det 20 århundrede, og andre gravhøje som eksempelvis den tilsvarende Rævehøj på Laugårdens arealer er i dag forsvundet helt efter den i 1941 blev sløjftet med tilladelse fra Nationalmuseet.

Så galt kunne det også nemt være gået her. I Gladsaxebogen II kan man således også læse, at det ikke var de kommunale myndigheders fortjeneste, at Garhøjen overlevede som et offentligt anlæg: Eftersom ejeren af Grønnemosegaard N.A. Nielsen *"forgæves havde tilbudt sognerådet at skænke højen til kommunen og ikke selv mente at kunne både anlægge og vedligeholde den. Rygterne gik, at han allerede havde en køber, der ville bygge en prægtig svejts'erhytte oven på den! Det kaldte folk frem til protest, og der blev dannet en komite, der skulle prøve på at få tanken om et offentligt anlæg ved højen ført ud i virkeligheden."*

Det var således også på privat initiativ, at det, der er tilbage af den oprindelige Garhøj blev fredet i 1938.

Og her står vi så igen på denne dejlige sommeraften. Jeg ved, at nogle af jer vil sige, at der måske alligevel ikke er så meget, der har ændret sig i forhold til de kommunale myndigheder. Jeg håber dog, at I vil tro på mig, når jeg her tilkendegiver, at Byrådet naturligvis også fortsat vil respektere den konkrete fredning af Garhøj og området omkring Garhøjen. Byrådet har desværre ikke været særlig gode til at kommunikere i forbindelse med den offentlighedsproces, der har været i forbindelse med forslag til ændringer af lokalplanen. Det har også givet anledning til en del misforståelser. Det er således ikke hensigten, at bebygge ud over den placering og det omfang, som tidligere har ligget på arealet i form af husvilde boliger og institution. Jeg må dog samtidig bekræfte, at det i byrådet desværre ikke var muligt at samle flertal for et alternativt forslag i form af et parkanlæg for hele området.

Men Garhøjen består også til næste år og vil bestå i årene, der kommer. Der vil derfor også i fremtiden ligesom i aften være god grund til at tænde ”sommerens glædesblus” her på Garhøj, hvor fortid og fremtid rummes side om side.

Med det tændte bål vil vi nu som så mange gange før jage hekse og trolde på flugt og til slut med Holger Drachmans ord slutte op om alle de lyse kræfter, fordi vi vil ”Fred her til lands”.

Jeg vil ønske jer alle en fortsat smuk aften og en dejlig sommer!